

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਸਰਵੋਤਮ ਬਣਨ ਦਾ ਸੁਭ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਕਿਹੜੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ? ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਰੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ?

ਉੱਤਰ:- ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਬਣੇ ਬਣਾਏ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਰੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ। ਪਰਵਾਹ ਸੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੀ, ਉਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਖ਼ਤਾਵਰ ਬੱਚੇ ਕਦੇ ਰੋਂਦੇ ਨਹੀਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਕਹੋਗੇ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ - ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਆਤਮਾ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਹੰਕਾਰ ਇੱਥੇ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਕਰੇ, ਧੰਧਾ ਧੋਰੀ ਆਦਿ ਚਲਾਉਂਦੇ ਰਹੇ, ਬਾਕੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਮਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਤ ਹੈ, ਚੇਤਨ ਹਨ। ਸੱਤ ਚਿੱਤ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੀ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸੈਲ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਦੇ ਮਿਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਵੇ ਪਰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ ਕਹਿਣ ਤਾਂ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸਿਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭਗਤੀਆਂ ਹੋ। ਉਹ ਹੈ ਇੱਕ ਰਾਮ ਭਗਵਾਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਦਵਾਰਾ। ਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਤਾ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪਾਰੂ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨੀਚ ਪਾਰਟ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਨਿਸਟ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਸਰਵੋਤਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਵੋਤਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਕਲਯੁਗ, ਸੰਗਮਯੁਗ ਫਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ। ਪੁਰਾਣੀ ਨੂੰ ਕੋਣ ਨਵੀਂ ਬਣਾਉਣ ਗੇ? ਬਾਪ ਬਿਗਰ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨਾ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਪਾਰੂ ਹੀ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਅਸਪੀਸੀਅਸ, ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਸੁਭ ਸਮਾਂ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਹ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਬਰਾਈਫ਼ਜ਼, ਭਗਤੀਆਂ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਫਿਰ ਰਾਖੁਪਤੀ ਰਾਖਵ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਉਹ ਰਾਂਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਬਿਨਾਂ ਅਰਥ ਜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸੇ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਧੁਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸੀ ਧਰਮ ਵੀ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਡੀਨੇਸਟੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਨਾ ਤੁਸੀਂ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਨਾ ਕੌਰਵਾਂ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਪੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਜਲਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਗੀਤਾ। ਕੋਣ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਭਗਵਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦੇਣੀ ਹੈ ਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੋਣ? ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਆਤਮਾ ਹੈ ਉਹ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਹੀ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਕਦੀ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੰਬਰਵਨ ਹਨ ਫਿਰ ਹੈ ਸੈਕਿੰਡ, ਥਰਡ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਰਕਸ ਵੀ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਰੁੰਡ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਰੁੰਡ ਮਾਲਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਉਸਨੂੰ

ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਪੂਜੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ, ਸਿਮਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਉਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ਨੁਪੁਰੀ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੁੱਲ ਫਿਰ ਯੁਗਲ ਦਾਣਾ। ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ ਨਾ। ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਸਰਸਵਤੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ। ਇਹ ਹੀ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਫਸਟ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਫੁੱਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਮਾਲਾ ਫੇਰ - ਫੇਰ ਕੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਫੁੱਲ ਹੈ ਜੋ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤੇ ਆਪਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਿਰਫ ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਅਤੇ ਬਾਪ ਆਦਿ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਹ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨੂੰਦ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਉਹ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਗਈ, ਜਾਕੇ ਦੂਸਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਲਿਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ। ਅਮਾ ਮਰੇ ਤਾਂ ਵੀ ਹਲੁਆ ਖਾਣਾ (ਸ਼ਾਂਤਾ ਭੈਣ ਦਾ ਮਿਸਾਲ)। ਬੱਚੀ ਨੇ ਜਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰੋਂਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ? ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਦੂਸਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਲਿਆ। ਰੋਣ ਨਾਲ ਵਾਪਿਸ ਥੋੜੀ ਆਏਗੀ। ਬਖਤਾਵਰ ਥੋੜੀ ਰੋਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਰੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰਵਾ ਸਮਝਾਉਣ ਲੱਗੀ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੱਚੀਆਂ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਰੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਝੂਠੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਨਾ ਖਵਾਓ। ਅਸੀਂ ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 7 ਦਿਨ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਭਾਗਵਤ ਆਦਿ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਰੋਣ ਦੀ ਤਾਂ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੋਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ - ਟੀਚਰ - ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਧੱਕਾ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਕਿ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੀ ਰੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਓਹੋ! ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਫੇਰ 21 ਪੀੜੀ ਕਦੀ ਰੇਵਾਂਗੇ ਨਹੀਂ। 21 ਪੀੜੀ ਮਤਲਬ ਪੂਰੇ ਬੁਢਾਪੇ ਤੱਕ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਗੁਪਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਾਂਗੇ। ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਗਿਆਨ ਕਟਾਰੀ, ਗਿਆਨ ਬਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥੂਲ ਬਾਣ ਖੜਗ ਆਦਿ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਦੇਵੀਆਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਕ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਹਨ ਨਿਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ, ਉਹ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ, ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲਵਾਂਗੇ। ਜੇਕਰ ਇੱਥੇ ਵੀ ਜਨਮ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂ ਰਿਲੀਜਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਲਗਾਂਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੱਖਣ ਚੁਰਾਇਆ, ਮਟਕੀ ਤੋੜੀ, ਇਹ ਕੀਤਾ... ਕਿੰਨੇ ਕਲੰਕ ਲਗਾਏ ਹਨ। ਅੱਛਾ, ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਂਵਰਾਂ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੋਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਾਮ ਵੀ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਾਂਵਰਾਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਕਦੇ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਸੱਪ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਾਲਾ ਬਣਾ ਦੇਣ। ਇੱਥੇ ਜ਼ਹਿਰ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੇਵੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪਰਦਾਇ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਸਭ ਦੇ ਨਾਮ ਬਦਲੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਦੀ ਖੇਡ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਸਤਾ ਮੈਦਾ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਹਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਮਾਇਆ ਹਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਜਾਕੇ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਆਪ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ... ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੁਜੀਏ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ 63 ਜਨਮ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੋ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਪੁਜੀਏ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਪੁਜੀਏ ਬੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਥੋੜੀ ਨਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਵਰਲਡ ਆਲ ਮਾਈਟੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਆਲਮਾਈਟੀ ਮਤਲਬ ਸੁਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਵੇਦਾਂ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਪੁਜੀਏ ਘਰਾਣਾ। ਫਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪੁਜਾਰੀ ਘਰਾਣਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ

ਆਕੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪੁਜੀਏ ਪੂਜਾਰੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਹੀ ਸਾਰਾ ਖੇਲ੍ਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਹਿੰਦੂ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਹੀ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਗਰ ਨੂੰ ਸਿਆਹੀ ਬਣਾਓ, ਸਾਰਾ ਜੰਗਲ ਕਲਮ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਵੀ ਪੂਰਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਰਹਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਕਿਤਾਬ ਕਿੰਨਾ ਬਣਾਵੋਗੇ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਬਾ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਲਿੱਖਦੇ ਸਨ, ਫਿਰ ਮੰਮਾ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਛੱਪਦਾ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਖਲਾਸ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ਗੀਤਾ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਏਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਲਾਕੇਟ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰਨੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਭਾਗਵਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਦੁਖ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਨਹੀਂ ਬਹਾਨੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਤਾਜ ਅਤੇ ਤਖ਼ਤ ਨੂੰ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸਦਾ ਯੋਗੀ ਭਵ।
ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਜ ਅਤੇ ਤਖ਼ਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਦਾ ਇਹ ਤਾਜ ਅਤੇ ਤਖ਼ਤ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਜ, ਤਖ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਤਾਜ ਅਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਦਿਲਤਖ਼ਤ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹੇ ਤਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਆਪੇ ਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਤਾਂ ਸੰਬੰਧ ਨੇੜੇ ਦਾ ਹੈ ਦੂਸਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਖੁਟ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉੱਥੇ ਆਪੇ ਹੀ ਯਾਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਲੇਨ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਲੈਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।
